

DRAZÍ FARNÍCI, BRATŘI A SESTRY, blíží konec dalšího školního roku. Pro nás i pro celý svět tento školní rok, zvláště jeho druhá polovina, velmi mimořádný. Kromě jedinečné situace kolem pandemie, která mnohé věci proměnila na delší či kratší dobu, přicházejí i obvyklejší změny. Vedle pravidelných každoročních prázdninových změn, přichází i změna, která nemusí být každý rok. Pan biskup totiž usoudil, že už jsem dozrál do stavu, kdy mohu převzít vlastní odpovědnost za nějakou farnost. Bylo rozhodnuto, že dostanu na starost farnost Poříčí nad Sázavou. Na jednu stranu mám radost z důvěry, kterou ve mě vkládá pan biskup, na druhou stranu mám respekt z úkolu vedení farnosti, ale mám naději v Boží pomoc i Vaši modlitební podporu.

Než nastane loučení, bylo by potřeba, abych ze své strany zrekapituloval svůj novokněžský rok. Ne-

chci ani nemohu dělat detailní rozbor, co jsem zde ve Smíchovské farnosti zažil, ale spíše chci děkovat jak Bohu, tak i Vám za všechno dobré, co Bůh mi skrze Vás udělil, co jste mi sami prokázali, i za to, čím jsem mohl prospět já Vám

Když jsem nastupoval do Smíchovské farnosti jako farní vikář, již jsem měl alespoň malé zkušenosti s pastoračí z Kralupské farnosti, ale přesto to byla pro mě velmi nová zkušenost, protože jsem se musel naučit plnit také kněžské povinnosti. Nicméně, přijali jste velmi pěkně a přirozeně jako jednoho ze svých. Velkou zásluhu má na tom otec Jerzy, který se postaral, abych se dobře zabydlel a také mě hodil rovnou vody, ne však do vody Vltavy, ale do vody služby, abych se co nejrychleji naučil sám plavat, což mi moc pomohlo. Děkuji i ostatním, kteří mi nabídli pomocnou ruku, dávali dobré rady, jak se vypořádat s některými problémy, například s výukou náboženství pro děti. Děti však byly výborné a rády poslouchaly.

Moc se mi líbilo na různých společenstvích. Zde se mi začal vždy vybavovat důvod, proč jsem rozhodl stát diecézním, a ne řeholním knězem. Moje místo je ve farnosti. Navíc chci být knězem proto, abych sloužil Kristu skrze eucharistii pro spásu lidí. Na setkáních různých společenství jsem se mi to častokrát hlouběji připomínalo.

Chtěl bych také prosit za odušnění, pokud jsem něco zanedbal, nedotáhl do konce nebo nechtěně někomu ublížil. Jsem také jen slabý člověk, ale nikdy jsem nic nedělal ze zlého úmyslu. Také se omlouvám, pokud některá má kázání byla nesrozumitelná, vždycky jsem se však snažil, abych Vás povzbudil k životu podle Boží lásky a k naději na setkání s Pánem Ježíšem tváří v tvář. Snad se mi to dařilo. Nesmím ani já zapomínat, že účinnost Božího slova, které Vám mám předkládat, nezávisí na mé dokonalosti, ale působení a milosti Ducha svatého.

A tak Vám přeji jeho stálou přítomnost ve Vašich srdcích, abyste nesli ovoce milosti, kterou Vám on sám udělil. Toto Vám přeji pro každou životní situaci: práce, škola, prázdniny, dovolené, stáří. Ať se Vám při plnění povinností daří nalézat potřebný odpočinek. Ten nejlepší je u Boha, který můžeme prožívat kdykoliv každý den. Přeji Vám, abyste si jej oblíbili. Směřujeme a budeme stále spolu, i když to nebude v jedné farnosti, k odpočinutí v náručí Otcově.

Ještě jednou děkuji za přijetí, které se mi u Vás dostalo. Budu na Vás stále pamatovat ve svých modlitbách.

Všem vám žehná váš

otec Ondřej Kapašný

PODĚKOVÁNÍ

Koncem června se s námi po roční službě rozloučí kaplan Ondřej Kapský.

Velice si vážíme jeho aktivní přítomnosti ve farnosti a neúnavné pozornosti, kterou bez rozdílu děлил mezi všechny farníky, starší, mladší i nejmenší.

Každý čerstvý kaplan představuje přírodní diamant, který se postupně zušlechťuje. Snad se nám spolu podařilo pár plošek vybrousit a vyleštit. Bude se nám stýskat.

Milý otče Ondřeji, děkujeme za odvedenou práci pro farnost a někdy na shledanou! **PR**

PŘIPOMENUTÍ, PODĚKOVÁNÍ A BLAHOPŘÁNÍ

Náš pan farář, ThMgr. Jerzy Gapski, vyšehradský kanovník, oslaví 3.6. třicáté výročí kněžského svěcení. Zároveň si připomeneme i 8 let, kdy působí ve Smíchovské farnosti. Za tu dobu viditelně zvelebil kostel, faru i svěřené duše.

Milý otče Jirí, blahopřejeme a za vše děkujeme! **PR**

MILÍ FARNÍCI,

léta plynou jako voda a zdá se, že moje seminární formace se pomalu blíží ke svému závěru. Mnozí z vás se mě již ptali, jak to bude s jáhenským svěcením. I díky pandemii nebylo zatím vše úplně jasné, a tak vám mohu až nyní s radostí oznámit, že jáhenské svěcení bych měl, dá-li Pán, přijmou vzkládáním rukou a modlitbou otce biskupa Václava Malého v sobotu 5. září v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha při mši svaté, která začne v 10:00. Na tuto slavnostní mši svatou vás všechny srdečně zvu a budu moc rád, pokud se dostavíte. Jak je známo, poslední kroky jsou leckdy nejtěžší, a tak prosím o modlitbu, abych v termínu dokončil všechny povinnosti na univerzitě a v pořádku se vrátil do vlasti.

Vzpomínám na vás v modlitbě a těším se na viděnou!

Václav Šustr

NOC KOSTELŮ

V pátek 12.6. se uskuteční již 12. ročník Noci kostelů.

Program:

17:30	Mše svatá	
20:30	Komentovaná	prohlídka kostela
22:00	Pozdní nešpory	
22:50	Komentovaná	prohlídka kostela
23:55	Modlitba - uzavření kostela	

Poslední roky přišlo do našeho kostela 1000 až 1800 návštěvníků, v závislosti na počasí. Proto potřebujeme zajistit pořádkové služby

u vchodu a infomátory (usměrňovače) uvnitř kostela na celý večer. Délka služby cca 1 - 1,5 hod. Obracíme se na osvědčené dobrovolníky, ale hledáme i nové zájemce, kteří by pomohli. Hlaste se buď přímo u Petra Chvátala, nebo zanechte na sebe kontakt v sakristii.

farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:
farní vikář
Sponzorské dary:

P. Jerzy Gapski : tel.: 724 324 555 gapski@centrum.cz
257 317 652

P. Ondřej Kapský : tel.: 731 622 988 kapasnyo@gmail.com
Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100.
Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Úzávěrka je vždy 25. v měsíci

ČEKÁNÍ NENÍ VŽDY JEDNODUCHÉ

Když byl Ježíš vzat do nebe, apoštolové se vrátili do Jeruzaléma a jednomyslně setrvali v modlitbách. (Srov. Sk 1,12-14)

Jaký byl Ježíšův poslední pokyn učedníkům? „Čekejte na Ducha svatého“. Možná to nebylo pro každého jednoduché. Někteří by třeba hned nejradyji něco aktivně podnikali, vyrazili mezi lidi a probírali s druhými události předešlých dní. Měli ale „jen čekat“ (viz Lk 24,49). Učedníci se tedy sešli a společně se začali modlit.

I my, abychom mohli nést dobré a trvalé ovoce, potřebujeme ze všeho nejvíc Ducha Božího. Možná se nám nechce poslechnout a čekat, až Bůh něco v našem životě změní, čekat na druhé, a chceme vyrazit a konat konečně už sami. Je ale pokušením myslet si, že je třeba začít hned, stihnout toho co nejvíc, co nejdřív a dokonale. Bůh nám předem posílá Ducha, Přítele, Rádce, Toho, kdo pomáhá. Doslova

mluví o tom, že nás chce do Ducha svatého ponořit. Ne, aby po nás pak stekl jako voda, ale aby nás prostoupil a proměnil. (Takový je pravý smysl křtu Duchem svatým.)

I dnes tedy můžeme znovu zaslechnout Boží zaslíbení: Očekávejte Ducha! On přijde.

A chce ho darovat každému. Možná se cítíme daleko od Boha, že jsme od něho cokoli očekávat přestali. Není ale potřeba být napřed dokonalým křesťanem, mít na kontě spoustu úspěchů, perfektní manželství, rodinu a děti, plno přátel a skvěle naplánovanou budoucnost. Otec dá svého Ducha těm, kdo ho prosí. (Viz Lk 11,13.) Neodmítne nikoho.

Jediná jeho podmínka je Ducha očekávat...

Bůh ví, jak je pro nás čekání důležité. Postoj očekávání v důvěrné modlitbě otevírá naše srdce Duchu svatému. Při něm si lépe uvědomíme, že nejsme ti hlavní, na kterých všechno stojí. Vzdáváme se postupně mnohdy nezdravé jistoty, že víme, co je třeba udělat a co je naproti tomu holý nesmysl. Učíme se osvobozovat od starostí, jak věci budou. Protože „Jemu na nás záleží“ (srv. 1Pt 5,7).

Ježíš nám posílá Ducha Přítele, jehož blízkost může měnit náš život. On svou láskou oživuje ztvrdlá srdce a otevírá oči pro velké Boží divy. Naplňuje radostí a pokojem. Snímá z nás únavu a dává odvahu svědčit o pravdě a lásce.

*Duchu svatý, přijď,
obnovuj v nás život, když se cítíme vyhořelí, prázdní a zranění,
připomínej nám znovu, jak moc Ti na každém z nás záleží,
pomáhej nám milovat a být tu pro ty, ke kterým nás denně posíláš.
Naplni nás svou silou pro úkoly, které jsou před námi,
abychom mohli být pro naše okolí světlem a solí...*

převzato z vira.cz OVA

BENEFIČNÍ KONCERT PRO MBÚ

Vážení přátelé,
milí farníci a všichni lidé dobré vůle, zveme Vás na pandemii odložený autorský benefiční koncert k podpoře rozvojových aktivit Misijní banky ubožáků, které se od roku 1992 konají v Tanzánii.

Koncert se uskuteční 20.6. 2020 v 18 hod v budově Městské části Praha 5, Štefánikova 15

Všichni jste srdečně zváni! **Pavel+Miriam**

MODLITBA ARCIBISKUPA GRAUBNERA KE ZNOVUOTEVŘENÍ KOSTELŮ

V situaci, kdy se postupně otevírají kostely uzavřené v rámci prevence před šířením nemoci covid-19, sepsal arcibiskup Jan Graubner speciální modlitbu. Věřící se ji budou společně modlit po bohoslužbách o slavnosti Nejsvětější Trojice 7. června 2020, k soukromé modlitbě ji ovšem může využít kdokoli.

Veliký Bože náš

Veliký Bože náš, ty jediný jsi hoden chvály a děkování. Milostivý a milosrdný jsi, Pane, shovívavý a plný lásky, miluješ, co jsi stvořil, a soucit máš se všemi svými tvory. Všechna tvá díla mluví o tvé velikosti, kráse a moci, vypravují o slávě tvého království, o tvé spravedlnosti a lásce. Věrný jsi ve všech svých slibech a staráš se o vše, co jsi stvořil, jsi blízko těm, kdo tě vzývají a podpíráš ty, kdo klesají, nabízíš svou pomocnou ruku a slyšíš ty, kdo k tobě volají.

Ty sis, Bože, vyvolil svůj lid, který jsi vedl a vychovával, ukázal ses jako Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, s Mojžíšem jsi uzavřel smlouvu a dal lidu zákon, jehož dodržování vede k šťastnému životu na zemi. Lid se opakovaně rozhodl pro tebe, zavázal se k věrnosti a i přes četné zrady, které jsi milosrdně uzdravil, uměl číst tvá znamení, rozuměl jim a nechal se vést. Tys naň nezanevřel a věrně jej provázel jako dobrý otec.

I k našim předkům jsi poslal své služebníky jako hlasatele radostné zvěsti o vítězství tvé lásky nad hříchem a smrtí v tvém Synu Ježíši Kristu, který se stal jedním z nás, nabídl nám účast v tvém království, které v nás roste, když necháme vtělovat tvé slovo do našich skutků a dovolíme tvé lásce, aby proměňovala naše vztahy. Pomož nám obnovit kulturu našeho národa i celé Evropy, abychom předali naději evangelia dalším generacím.

Epidemie nás zastavila a my si uvědomili potřebu změny. Izolace ukázala, jak potřebujeme dobré vztahy, že zdraví není jistota zaručená lidským právem, že se smrtí musíme počítat a být na ni připraveni, že přítomnost kněze při umírání nemusí být jistá, že je moudré vidět přítomnost z perspektivy věčnosti a svobodně se rozhodnout pro dobrovolnou skromnost, která se umí dělit s druhými a raduje se z jejich štěstí.

Dej nám, Pane, odvahu opouštět dětskou nezralost a zrát k zodpovědné dospělosti i k umění přiznat chudobu, která potřebuje druhou polovinu světa, a pro ni se z lásky dokáže zřeknout své svobody a nezávislosti, aby na vzájemném darování a přijetí muže a ženy vznikaly rodiny šťastné z toho, že mohou žít pro děti. Pak nám nebudou chybět pracovníci ani vyzrálé osobnosti a omládlý národ zas prozáří nová naděje.

Po řadu týdnů nám chybělo shromáždění v kostele. Proto teď chceme častěji přicházet a děkovat tobě i za ty, které jsi posiloval v náročné službě nemocným. Zbav nás strachu a posilni naši naděje, která roste, když se těšíme na společenství s tebou v nebi. Pomož nám žít své přátelství s tebou tak opravdově, abys byl uprostřed nás a přitahoval naše současníky do živého společenství tvých šťastných přátel. Amen.

Jan Graubner

ZODPOVĚDNOST

Náš život ovlivňuje mnoho skutečností. Jsou to: okolnosti narození, doba, prostředí, domácí zázemí, ale také dobré i špatné vlastnosti, které jsou odlišné u každého člověka. Jednu důležitou však máme společnou. Je to zodpovědnost. Zvyšuje se postupně s věkem, vzděláním, povoláním i naším společenským postavením, v dětském období života nás jí učí dospělí. Její zanedbávání působí mnoho potíží nám i ostatním lidem. Největší zodpovědnost mají skupiny osob, které

se starají o chod státu a udržení pořádku v něm, vláda, politici, zdravotníci, armáda, policie, hasiči, podnikatelé aj. Každý z nás jim může pomoci na svém místě dodržováním povinností, lidskostí a prosazováním trvalých hodnot v životě. My křesťané máme předávat druhým lidem víru v boha. Ta po celá staletí, a dnes to není jiné, dodává sílu, naději a radost. Mnoho slov nepřináší plody, ale příklad a skutky jsou čitelné svědectví.

Vyjádřila jsem přesvědčení, že zodpovědnost je velmi důležitá vlastnost. Přesně si určujeme hranice svobody. Nepřidáváme si těžkosti řešením problémů, do kterých nám vůbec nic není. Bude se nám lehčeji žít!

Ilona Bozděchová

NOSTALGIE V KRIZI

V době krize přestává být situace člověka taková, jaká bývala dříve. Proto se v nás mnohdy objevuje nostalgická touha znovu získat to, co bylo ztraceno. Myslíme si totiž, že za původních podmínek jsme se cítili dobře. Ve své původní situaci jsme se totiž už nějak zabydleli, znali jsme ji, tvořila náš domov.

Prosíme Boha, aby se vrátilo to, co pominulo

A tak různě zkoušíme, jak navrátit původní situaci. A i naše modlitba často odráží tuto touhu. Prosíme Boha, aby se vrátilo to, co pominulo. A ačkoli si to vždycky neuvědomujeme, snažíme se uspořádat i nový svět, který se objeví po odeznění krize, podle dřívější situace. V modlitbě pak chceme, aby nám toto Bůh potvrdil.

Udělat místo něčemu novému

Častým problémem modlitby v krizi jsou takzvaná „osobní hlediska“. Je to vše, na čem lpíme, bez čeho si myslíme, že nelze žít... A právě období krize může sloužit k tomu, aby vše, na čem jsme lpěli, na co jsme byli zvyklí, uvolnilo místo něčemu novému, jinému, většímu. Modlitba v krizi nás musí otvírat novým Božím plánům. Nepřinesla by totiž nic dobrého, kdyby se točila jen kolem ztracených „osobních hledisek“.

Nový Boží plán je pro nás těžko pochopitelný

Krize může sloužit k tomu, aby pominulo to, co jsme si budovali o své vůli bez ohledu na dobro celku. A aby se ke slovu mohl dostat Boží nový a záchranný plán. Ten pro nás často bývá těžko pochopitelný, proto musí nastoupit zápas o důvěru.

Bůh nás doprovází

Na tomto světě ale není nic trvalého. Nelze se zde zabydlovat. Život je cesta Domů k Bohu. Cesta přináší radost i úskalí, jasnou oblohu i bouři. Chvilce síly i únavy a pádů. Bůh nás ale doprovází a čeká na nás. S otevřenou náručí.

Mějme oči upřené k Němu.

převzato z vira.cz

STAVBA MARIÁNSKÉHO SLOUPU POKRAČUJE

Jedním z mála přínosů karantény je rychlý pokrok při osazování Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Pokud vše půjde dosavadním tempem, je reálné, že bude v srpnu hotovo (a snad to bude i tečka za vi-rem)!

FN

800 LET OD NAROZENÍ SV. ZDISLAVY

Svatá Zdislava z Lemberka (1220? Křižanov – 1252 Lemberk) byla česká šlechtička a zakladatelka klášterů a špitálů. V roce 1907 byla prohlášena za blahoslavenou a roku 1995 papežem Janem Pavlem II. za svatou. V roce 1995 požádal litoměřický biskup o změnu patronie diecéze a od roku 2000 je sv. Zdislava hlavní patronkou Litoměřické diecéze. Od roku 2002 se stala patronkou Libereckého kraje.

Její otec byl Přibyslav z Křižanova na Moravě a matka Sibyla, původem ze Sicílie, která přišla do českých zemí s Kunhutou Štaufskou, nevěstou krále Václava I. Zdislava měla několik sourozenců – dospělého věku se dožily sestry Alžběta (neboli Eliška), provdaná za Smila z Lichtemburka, a Eufémie, manželka Bočka z Obřan.

O jejím mládí nevíme prakticky nic, je třeba zmínit velmi vřelý vztah jejích rodičů k duchovnu a katolické církvi vůbec, takže je teoreticky možná její výchova v některém z moravských klášterů, nebo alespoň jejich vliv na Zdislavinu výchovu. Její manžel Havel z Lemberka, za kterého se provdala okolo roku 1238, byl blízký důvěrník krále Václava I. Narodily se jim snad čtyři děti: spolehlivě doložení synové Havel, Jaroslav a Zdislav a snad i dcera Markéta, o níž se zmiňuje pouze Žďárská kronika.

Zdislava byla zřejmě ráznou a energickou ženou. Její jméno je spojováno s dominikánskými kláštery v Turnově a v Jablonném v Podještědí, zde zároveň se špitálem, do kterého, navzdory svému vysokému postavení, osobně docházela a nemocných se ujímala. Zemřela předčasně v přibližně 33 letech, tradovanou tuberkulózu antropologický výzkum nepotvrdil. Pohřbena byla v kostele sv. Vavřínce v Jablonném, jehož stavbu začala, dokončení stavby se ale nedožila. V roce 1994 byl o jejím životě natočen film V erbu lvice podle stejnojmenného románu Aleny Vrbové; známá je také kniha Světlo ve tmách od Jaroslava Durycha.

Roku 1995 byla papežem Janem Pavlem II. uznána za svatou (byl uznán zázrak uzdravení MUDr. Františka Straky; v roce 1989 se jeho příbuzní modlili ke Zdislavě a MUDr. Straka se probudil z klinické smrti). 21. května 1995 papež Jan Pavel II. při své návštěvě České republiky na stotisícovém shromáždění na letišti v Olomouci-Neředíně svatořečil blahoslavenou Zdislavu z Lemberka spolu s blahoslaveným Janem Sarkanderem. wikipedia

PAPEŽ: SMĚJI SE SÁM SOBĚ, A TO JE VELMI DŮLEŽITÉ!

Přinášíme vám rozhovor papeže Františka se zakladatelkou komunity Nové horizonty, Chiarou Amirante.

Chiara Amirante: Řekl jste, že Bůh je radost a Písmo nám připomíná, že se máme neustále radovat: „Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Při všem Bohu děkujte“ (1 Sol 5,16-18). Chtěla bych se vás tedy zeptat, v čem spočívá vaše tajemství. Jak si dokážete uchovat radost navzdory veškeré vaší odpovědnosti?

Papež: „Nevím...Neumím odpovědět...Prostě tak žiju, ale nedokážu to vysvětlit. Podle mého názoru se radost silně pojí ke smyslu pro humor. Křesťanovi, který ho nemá, něco schází. Už čtyřicet let se modlím za humor prosbou sv. Tomáše Mora, kterou jsem chtěl uvést pod čarou ve čtvrté kapitole exhortace Gaudete et exsultate, kde se mluví o radosti a smyslu pro humor... Křesťanská radost a smysl pro humor jdou ustavičně ruku v ruce. Domnívám se, že smysl pro humor je lidský postoj, který se nejvíce blíží Boží milosti. V čem ale tkví tajemství? Nevím...V modlitbě!? Nevěděl bych, co říci...Nicméně je zde silná spojitost s pocitem pokoje. Například – a to říkám spolu s díkůvzdáním – od chvíle, kdy jsem při skrutiniu v konkláve zaslechl: »Bergoglio, Bergoglio, Bergoglio«, namísto strachu se mne zmocnil pokoj, který dosud trvá. Ten pokoj byl darem a také radost je darem...Radost není hlučný cit, netropí povyk, i když někdy se

tak projeví...Smysl pro humor, pokoj a radost kráčeji spolu, ale jejich tajemství neznám...Je to milost, kterou si nezasloužím, ale Pán mi pomáhá“.

Chiara Amirante: Existuje něco, co byste otcovsky mohl doporučit, abychom naplňovali Boží vůli, jíž je tato ustavičná radost? Svätý Pavel totiž po slovech: „Stále se radujte“ vzápětí dodává: „Tak totiž to od vás chce Bůh a tak to projevil skrze Krista Ježíše (1 Sol 5,18). Jestliže tedy chceme žít podle Boží vůle, máme se trvale radovat. Máte nějaký návrh, jak na to?“

Papež: „Možná tak, když se naučíme vysvléci sami ze sebe, když se zřekneme sami sebe. Nevím, ale v tuto chvíli mohu jen opakovat, že pro mne je to dar! Radost a pokoj jsou darem! Neumím si je dát, a proto je prožívám jako dar. V mém případě se ďábel neustále pokouší, aby tento duševní stav překazil, ale nedaří se mu to, protože je to cosi natolik nezaslouženého, že o něj pečuje sám Pán.“

Chiara Amirante: Pokud se tedy jedná o dar, a sv. Pavel, čili Boží slovo, nám připomíná, že je to plod ducha, zeptám se jinak. Svätý Pavel v listě Galaťanům píše: „Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží po něčem jiném než duch, a duch zase po něčem jiném než tělo. Jsou to věci, které si navzájem odporují, takže nikdy neděláte, co byste chtěli. [...] Ale ovoce Ducha je láska, radost, pokoj...“ (Gal 5,16-22). Co by nám mohlo pomoci, abychom žili duchovně a mohli zakusit toto ovoce ducha, tedy radost?

Papež: „Existuje jeden výrok, který mi velice pomáhá, když vidím něco špatného: »Bůh je vždy větší«. Tato věta o Bohu, který vše převyšuje, mi poskytuje velkou pomoc. Žít duchovně za vědomí, že Duch je mocný, je jako žít s kyslíkovým rezervoárem, když mi schází kyslík. Radost je dar a totéž platí o pokoji“.

Chiara Amirante: Existuje něco, co vám pomáhá pochopit, že žijete z moci Božího Ducha?

Papež: „Ano, neklid...Když při zpytování svědomí – nikoli při zpovědním zrcadle, kterým se připravuji na zpověď, ale při každodenním zpytování svědomí – přemýšlím o tom, co se stalo v mém srdci, jací lidé jím prošli, pomáhá mi to odlišit dobrý neklid od toho špatného, neprospěšného. Radost je jako světlo – mírné a klidné, při kterém se člověk cítí dobře. Ďáblovo světlo je jako ohňostrojek – vzplane, a pak zmizí“.

Chiara Amirante: Poslední otázka. Mnozí lidé dnes nesou těžké kříže, avšak Ježíš nám vysvětlil, jak má „jeho radost být v nás a jak se má naplnit“ (srov. Jan 15,11). Toto tajemství platí též v utrpení. Vyskytnou se ovšem chvíle, kdy nás kříže zdánlivě drtí. Jak si v nich zachovat radost?

Papež: „Myslím, že se nemusíme znepokojoval tím, jak si uchovat radost v případě, že kříž tíží, ale spíše dovolit Pánu, aby se postaral, otevřít srdce a vyslovit: »Pane, nezvládnou to!« Vyřkat mu v modlitbě: »Už to nedokážu, udělej to ty«. Kardinál Quarracino, který byl přede mnou arcibiskupem Buenos Aires a jehož jsem byl pomocným biskupem, mi občas říkával: »Když budeš cokoli potřebovat, postarej se, jak umíš, pokračuj dál, nezalekni se zápasu se životem.« Pokud se člověk příliš znepokojuje nějakým problémem, otázkou peněz či bezpečí, anebo se poddává nějakému neklidu vedoucímu k nečisté lásce, je to známkou neuspořádaných citů. Toho všeho se máme zbavit, abychom naopak projevíli důvěru a lásku vůči Bohu, Pánu. To jsou ale kuchyňské recepty...“

Chiara Amirante: Recepty na život! Srdečně děkuji! Málo slov, ale velice účinných a cenných!

Papež: „Jeden profesor se nás jednou zeptal, zda máme ve zvyku shlížet se v zrcadle a minutu na sebe mlčky upřít zrak. Nikdo z nás jezuitů takový zvyk neměl. „Udělejte to!“, vyzval nás ten profesor. V mém případě, když jsem to občas zkusil, to za půl minuty skončí výbuchem smíchu. Směji se sám sobě, a to je velmi důležité! Člověk si může říci, jak je hloupý, ošklivý, a mnoho dalšího...“

Chiara Amirante: To je pěkné tajemství! Velké tajemství... Navzdory naší ubohosti na nás Bůh nadále sází, a to je dobrá zpráva! Upřímně děkuji, papeži Františku!

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav** **Neděle:** 11:15 **sv. Gabriel**
Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

KOSTELA JE OTEVŘEN PRO INDIVIDUÁLNÍ MODLITBY:

Po-So: 7:00 - 11:00 / 16:45 - 17:30 Neděle: 7:15 - 11:00 / 17:15 - 18:00

PŘEDSÍŇ KOSTELA JE OTEVŘENA PRO INDIVIDUÁLNÍ MODLITBY:

Po-So: 7:00 - 17:00 Neděle: 7:15 - 18:00

PŘÍLEŽITOST K INDIVIDUÁLNÍMU PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 8:45 – 9:25
- večer 17:30 – 17:55
Všední dny: - večer 17:00 – 17:25
Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 1.6. pondělí Památka sv. Justina
- 5.6. pátek Památka sv. Bonifáce
- 7.6. neděle **Slavnost Nejsvětější Trojice**
- 11.6. čtvrtek **Slavnost Těla a krve Páně**
- 13.6. sobota Památka sv. Antonína z Padovy
- 16.6. úterý od 18:30 schůzka Pastorační rady na faře
- 19.6. pátek **Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova**
- 24.6. středa **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**
- 28.6. neděle při mši sv. v 9:30 se rozloučíme s P. Ondřejem
- 29.6. pondělí **Slavnost sv. Petra a Pavla**
- 1.7. středa v 17:30 bude sloužit první mši sv. nový smíchovský kaplan P. Robert Štěpánek

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ V HLAVNÍM MĚSTĚ PRAZE

Podobně jako v minulých letech, zve srdečně pan kardinál Dominik Duka OP všechny kněze, jáhny, řeholníky, řeholnice, rodiny s dětmi i všechen Boží lid v městě Praze k oslavě slavnosti Těla a Krve Páně. Ve čtvrtek 11. června 2020 v 17.00 hod. bude pan kardinál sloužit v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha slavnou mši svatou a po ní bude následovat tradiční eucharistické procesí. To půjde z katedrály kolem Hradčanského náměstí s prvním oltářem u Arcibiskupského paláce a druhým u kanovnické rezidence (Hradčanské náměstí 7). Průvod bude zakončen třetím oltářem u mariánského sloupu na Hradčanském náměstí. Jednotlivá zastavení budou inspirována myšlenkami o Eucharistii někdejšího světícího biskupa pražského a sekretáře Josefa kard. Berana, Mons. Jaroslava Škarvady, jehož 10. výročí úmrtí si v tomto čase připomínáme. Na tuto slavnost zveme především pražské farnosti a duchovní působící v Praze. Tomuto společnému slavení by se měla dát přednost před bohoslužbami v jednotlivých pražských farnostech. Dosavadní zkušenost ukázala, že slavení na výše zmíněných místech může mít důstojný průběh, jak je požadováno, a je také příležitostí k oslavě tohoto významného svátku s diecézním biskupem.

Arcibiskupství pražské

BÝT SAMA SEBOU

Prázdniny tu budou velice rychle a v brněnském Centru naděje a pomoci (CENAP) se opět připravuje pro dospívající dívky oblíbený týdenní kurz „Být sama sebou“. Tentokrát v termínu 27.7.-31.7. Pokud máte doma dospívající slečnu a rádi byste jí pomohli, aby si udržela sebeúctu, aby dokázala i v náročném období dospívání žít v souladu s Desaterem, pak je to kurz právě “na míru”.

Kurz je zaměřen na získání zdravého sebevědomí dospívajících a uvědomění si svoji jedinečnosti, kdy etické hodnoty jsou předkládány v souladu s morálním učením katolické církve. Přihlášky a informace jsou na <https://www.cenap.cz/byt-sama-sebou-1>

Těšíme se na mladé slečny, které chtějí na sobě více pracovat.

cenap.cz

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapski, P. O. Kapsasny, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz) náklad tohoto čísla: 300 ks neprodejné